

BIBLIOTEKA
SHTETIT

8JH-1
N 40

ISUF
NELAJ

**VITE
DHE
INAUGURIME**

POEZI

81H-1

N40.

ISUF
NELAJ

VITE
DHE
INAUGURIME

POEZI

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

SA VËSHITRË

Penelën poetike e shtriva
si këto parcela të mëdha të pemëve
rrëshatat kaq bukur radhë-radhë
si rrëshatat e rimuara të një vjershe.

Degët në dimër zbardhur nga bora,
në pranverë nga lulet e bukura
vera i bëri t'u ulen krahët
nga pesha e rëndë e frutave.

Nga letra desha t'i nxjerr vargjet,
le të shërbejnë si furka dhe ato,
të mbajnë krahët e këtyre pemëve
të mos bjerë asnjë kokërr në tokë.

Ngjyrat e stinëve derdhen këtu
me nuanca të larmishme,
e sa vështirë në letër të hedhësh
këtë peizazh me pemishte.

1978

Ngjyrat e stinëve derdhen këtu
me nuanca të larmishme,
e sa vështirë në letër të hedhësh
këtë peizazh me pemishte.

Ngjyrat e stinëve derdhen këtu
me nuanca të larmishme,
e sa vështirë në letër të hedhësh
këtë peizazh me pemishte.

Ngjyrat e stinëve derdhen këtu
me nuanca të larmishme,
e sa vështirë në letër të hedhësh
këtë peizazh me pemishte.

ME ATË LAPS TË FUTUR NË GËZHOJË

Me një gisht laps kishe nisur të shkruaje,
partizan i vogël, por i madh nga lufta,
në gëzhojë ai laps i vogël
si trupi yt i vogël i rritur nga pushka.

Me atë laps të futur në gëzhojë
derdhe shkronjat pors i flakë,
ai laps futur në gëzhojë-fole për barot,
ai si plori në majën e plugut
arën e dijes për të çarë.

Me atë laps futur në gëzhojë shkrove shumë.
A s'e kanë nismën atje dhe skicat e kombinateve,
të uzinave, të qyteteve të rinj,
shtratet e ndryshuara të lumenjve e digat e maleve?

Me atë lapsin e futur në gëzhjojë, partizan i vogël,
shkrove emra shokësh të rënë në ballë të stuhisë,
me atë laps në gëzhjojë desha t'shkruaj emrin
tënd unë sot,
emrin e novatorit të dalluar
në uzinë.

1979

GJER NË PIKËN E FUNDIT TË GJAKUT

*Kush s'po pyet për top t'gjermanit
Lihja, motra e Merimanit.¹
Populli*

Njësh me trupin e kumbullës në bahçe atë ditë
shtëpia nën breshëri predhash; shembje!
Tundej kumbulla nga predhat e artillerisë
por Lihja, si shkëmbi, e paepur.

Armiku nën breshëri shtëpinë e saj,
armiku ta fshinte atë bazë partizane,
por ajo mes dhjetra shtëpijash në fshat
ngrihej, kështjellë e përjetshme malesh.

Degët e kumbullës sa shumë lule të bardha
ndërsa lule të kuqe në trupin e Lihes.
Dhembjen e shkundi kumbulla me petale
mbi plagët si fasho t'ia vinte.

Ti, motër e Merimanit, ti, shoqe lufte e tij,
gjer n'pikën e fundit të gjakut mbete ti,
ndaj çdo vit lulëzim i asaj kumbulle
si kurorë të përulet me dashuri.

1979

1) Meriman Braja, dëshmor, ish-komandant i çetës së Lumës.

VITE DHE INAUGURIME

Ditë e inaugurimit të veprës...

Më e plotë tufa e buzëqeshjes së punëtorëve.

Në ballin e tyre çdo vijë lodhje, përleshje,

në duart e tyre çdo e çarë nga guri, hekuri, betoni

mbushet me ngrohtësinë e kësaj dite suksesesh.

Përpara — vepra;

aty-ditët, netët e gdhira, djersa punëtorë,

aty-dielli i paperënduar kurrë në sytë e saldatorëve.

Shirit i prerë,

shfletim i madhështisë së duarve të punës,

përqafime, urime, përshëndetje,

hapsirë e hapur e parashikimeve ku një vepër tjetër,
ende më e madhe,

qysh sot nis themelet.

Vite dhe inaugurime.

Diga si male të rinj,

kombinate, uzina, që derdhin hekur e çelik,

fshatra, qytete të rinj —

ecën drejt komunizmit nëna Shqipëri.

Prisje të mëdha, prisje të mëdha,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

Prisje të mëdha,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

Prisje të mëdha,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

prisje të mëdha për të gjithë popullin,

Prisje të mëdha,